

VERSION HÉBRAÏQUE

מעולם לא הסתירה אמי את העובדה כי מעודה לא למדה בבית-ספר ("אמנם הבית שנולדתי בו מנע ממני השכלה פורמלית," הישירה מבטה אל הסטודנטית, שבאה לראיין אותה, ולא הבינה כיצד אשה המשוחחת איתה שיחה תרבותית כל-כך אין לה אפילו שמונה שנות לימוד) והיתה גאה בכך שאת השכלתה רכשה בשיעורי-ערב, בלימוד בהתכתבות ובעיקר מתוך קריאה שקדנית.

עכשיו נופפה אמי בספרו של רומן גארי והכריזה כי הספרים היקרים ביותר ללבה הם אלה שמתוארות בהם הדמויות מתוך יושר, אבל לא פחות מכך מתוך אהבה. האיזון הראוי בין שתי הדרישות הסותרות הללו, סבוך מאוד אף שלכאורה הדבר נראה פשוט למדי, ומי שרוצה לפענח את סוד הקשרים המורכבים בין בני-האדם ולהבין את הכוחות הדוחפים אנשים זה לזרועותיו של זה ואחר-כך מפרידים ביניהם, חייב ללמד את עצמו להתבונן מתוך אומץ-לב, ובעיקר צריך הוא להיזהר שלא להגזים ביושר ולא להיסחף באהבה. מי שכותב מתוך יושר מוחלט, אכזרי, סופו שיפול אל תוך בור העקרות, האופיינית כל-כך למוסיקה, ואילו מי שכותב מתוך מחויבות של אהבה, עלול בקלות להיות קורבן לתובענות של הזולת. "אם תקרא את רומן גארי בלי להיכנע לסנטימנטליות הצרפתית המקסימה שלו, תבין עד כמה האהבה היא עניין משתק".